

Kauzy hradní a ústavní

Ačkoliv je Česko parlamentní demokracie, prezident Miloš Zeman hraje dlouhodobě velice významnou roli v domácí politice. To se mu daří díky **ohýbání ústavy** a především díky **mocenskému paktu s premiérem** Andrejem Babišem, který vychyluje rovnováhu ústavního systému. Právě Andrej Babiš potřebuje Zemanovu přízeň a jeho pravomoci ve jmenování členů vlády a samozřejmě samotného premiéra. To nabírá na závažnosti každým dnem, co jsme blíže a blíže volbám. V neposlední řadě ale visí ve vzduchu prezidentská pravomoc abolicie, která by zastavila premiérovo trestní stíhání.

Naopak Zemanovi umožňuje vzájemná spolupráce s Babišem beztrestně operovat na hraně svých kompetencí, nebo spíše za ní. Díky tomu může vykonávat svoji vlastní zahraniční politiku, která je **servilní k nedemokratickým režimům**, zejména těm v Rusku a Číně. V rámci ní se **obrací proti institucím vlastního státu** nebo proti dalším ústavním činitelům.

Nahlédněte pod pokličku zásadních kauz posledních let

Co všechno je ochotný udělat Babiš pro abolicí? Protlačí s její vidinou Zemanův ruský tunel při dostavbě elektrárny v Dukovanech? Nebo raději protlačí jeho nesmyslnou vizi kanálu Dunaj-Odra-Labe? Jak je možné, že mohl Zeman odmítnout jmenovat Miroslava Pocheho ministrem zahraničí? A jak to, že je ještě na hradě kancléř Mynář bez prověrky? Proč prezident neustále útočí na tajnou službu BIS? Kdo a proč napsal výhružný dopis Jaroslavu Kuberovi? Jaké následky měla následná Tchaj-wanská cesta nového předsedy Senátu Vystrčila? A čím to, že po tom všem ještě nebyl prezident odsouzen za velezradu?

Hlavně se s tím ale nesmíme smířit! Podívejte se, co s tím.